

Thư của Phao-lô gửi Người Ê-phê-sô (Ê-phê-sô)

Mục-đích: Để củng-cố các tín-nhân tại Ê-phê-sô bằng đức-tin nơi Đấng Christ của họ bằng việc giải-thích bản-thể và mục-đích của hội-thánh, thân-thể của Đấng Christ

Người viết: Phao-lô

Viết cho: Hội-thánh tại Ê-phê-sô và tất cả các tín-nhân khắp nơi

Ngày viết: Khoảng 60 SC (Sau Christ Giáng-sinh), từ Rô-ma trong thời-gian Phao-lô bị cầm tù ở đó

Bối-cảnh: Thư này không được viết để đương đầu với ý-kiến trái đạo hay các vấn-đề trong các hội-thánh. Nó được gửi đi với Ti-chi-cơ để củng-cố và khuyến-khích các hội-thánh trong vùng đó. Phao-lô đã trải qua 3 năm với hội-thánh Ê-phê-sô. Kết quả là Phao-lô rất gần-gũi họ. Phao-lô gặp các trưởng-lão của hội-thánh Ê-phê-sô tại Mi-lê (Công-vụ 20.17-20.37)—một buổi gặp mặt buồn-bã vì Phao-lô nói là gặp mặt lần chót. Bởi vì không đề-cập cụ thể đến người nào hay vấn-đề gì trong hội-thánh và bởi vì cụm từ “tại Ê-phê-sô” (trong câu 1.1) không có trong các bản đầu-tiên, có lẽ Phao-lô đã có ý cho bức thư này được đọc cho tất cả các hội-thánh trong vùng.

Câu gốc: “Có một thân-thể và một Linh, y như anh em cũng đã được gọi trong một hy-vọng của sự kêu-gọi của anh em” (4.4)

Nhân-vật chính: Phao-lô

Đặc-điểm: Vài hình-ảnh của hội-thánh được trình-bày là thân-thể, đền-thờ, điều bí ẩn, người mới, nàng dâu, và chiến-sĩ. Thư này đã trở thành một bức thư truyền-đạt vòng-vòng trong nhiều hội-thánh buổi ban đầu.

Ý chính: Hội-thánh chúng ta ở dưới nhiều hình-thức: họp bí-mật; họp công-khai; buổi thờ-phượng đồng người hay ít người... Các hội-thánh không nhất-thiết ở trong bốn vách tường. Hội-thánh của Giê-xu Đấng Christ là dân-chúng, là dân của Ngài, thuộc về mỗi chủng-tộc và mọi quốc-gia tín nhận và yêu-thương Đấng Christ và cam-kết phụng-sự Ngài.

Hội-thánh khởi sự vào ngày lễ Ngũ-tuần trong Công-vụ đoạn 2. Sinh ra tại Giê-ru-sa-lem, hội-thánh lan-tràn nhanh-chóng nhờ mục-vụ của Phao-lô và các tín-nhân buổi ban đầu. Thối bùng bởi sự khủng-bố, tin-lành bùng cháy rồi lan-tràn đến các thành-phố và các quốc-gia khác. Trong 3 cuộc hành-trình đầy cam-đảm, Phao-lô và các người liên-hệ của ông đã thiết-lập các hội-thánh địa-phương thuộc các thành-phố phi-Giu-đa. Một trong các hội-thánh nổi bật là hội-thánh ở tại Ê-phê-sô. Nó được thành-lập vào năm 53 SC trên cuộc hành-trình trở về Giê-ru-sa-lem của Phao-lô. Nhưng năm sau ông trở lại đó, trong cuộc truyền-giáo lần thứ ba của ông, và ở đó 3 năm, thuyết-giảng và dạy-dỗ với nhiều hiệu-quả (Công-vụ 19.1-19.20). Ở một thời-điểm khác, ông gặp các trưởng-lão của hội-thánh của họ (1 Ti-mô-thê 1.3). Chỉ vài năm sau Phao-lô là một tù-nhân tại Rô-ma. Tại Rô-ma, Phao-lô được nhiều sừ-giá các hội-thánh đến thăm trong đó có Ti-

chi-cơ của Ê-phê-sô. Phao-lô viết thư này gửi với Ti-chi-cơ cho hội-thánh. Không viết để đương đầu với ý-kiến trái đạo hay các vấn-đề trong hội-thánh, Ê-phê-sô là bức thư có sự khuyến-khích. Trong đó Phao-lô diễn-tả bản-thể và cấu-trúc của hội-thánh, rồi ông thách-thức các tín-nhân sinh-hoạt như một thân-thể sống của Đấng Christ trên trái đất.

Sau khi có lời chào (1.1-1.2) Phao-lô xác-nhận bản-thể hội-thánh: Sự kiện vinh-hiến mà các tín-nhân trong Đấng Christ đã được tỏ ra với sự nhân-tử của Đức Chúa TRỜI (1.3-1.8), được chọn cho sự vĩ-đại (1.9-1.12), được làm đầu bởi Đức Thánh-Linh (1.13-1.14), đầy quyền-năng của Ngài (1.15-1.23), được giải-phóng khỏi sự rủa-sả và vòng ràng-buộc của tội-lỗi (2.1-2.10), và được đưa gần tới Đức Chúa TRỜI (2.11-2.19).

Là bộ phận của “nhà” của Đức Chúa TRỜI, chúng ta đứng với các đấng tiên-tri, các sừ-đồ, người Giu-đa hay không phải người Giu-đa, và với chính Đấng Christ (2.20-3.11).

Đoạn, nhắc lại tất cả việc mà Chúa đã làm, Phao-lô thách-thức họ sống gần-gũi Đấng Christ (3.12-3.21), đoàn-kết trong Đấng Christ và sử-dụng ân-tử thuộc-linh (4.1-4.16), có tiêu-chuẩn đạo-đức cao nhất (4.17-6.9), cá-nhân phải bác-bỏ cách sống thế-gian (4.17-5.20), trong gia-đình, phó-thác lẫn nhau và yêu-thương nhau (5.21-6.9).

Đoạn Phao-lô nhắc-nhờ rằng hội-thánh luôn tranh-đấu với lực-lượng tối-tăm và luôn có vũ-khí thuộc-linh (6.10-6.17).

Ông kết-luận bằng lời xin cầu-nguyện, gửi gắm Ti-chi-cơ, và chúc phước (6.18-6.24).

**Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô
(Ê-phê-sô 1.1-2.17)**

1. Hiệp một trong Đấng Christ (1.1-1.21)

Lời chào-thăm (1.1-1.2)

1Phao-lô, một sứ-đồ của Đấng Christ Giê-xu bởi ý-muốn của Đức Chúa TRỜI,

Gửi đến các thánh-đồ ở tại Ê-phê-sô, và *những kẻ* trung-tín trong Đấng Christ Giê-xu:

²Xin ân-điễn cho anh em và sự bình-an từ Đức Chúa TRỜI Cha của chúng ta và Chúa Giê-xu Đấng Christ.

Việc tràn đầy lòng ân-cần từ-tế của Đức Chúa TRỜI (1.3-1.14)

³Đấng chúc-tụng thay Đức Chúa TRỜI và Cha của Chúa Giê-xu Đấng Christ của chúng ta, là Đấng đã ban phước cho chúng ta với mọi phước thuộc-linh trong *các nơi* thuộc trời trong Đấng Christ, ⁴y như Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài trước *khi có* nền-tảng của thế-giới, để chúng ta phải là thánh và không trách được trước mặt Ngài. Bằng tình thương-yêu ⁵Ngài đã tiên-định chúng ta cho sự nhận làm con nuôi như là con trai cho chính Ngài qua Giê-xu Đấng Christ, theo sự vui-thích tốt-lành của ý muốn của Ngài, ⁶cho sự ca-tụng về vinh-quang của ân-điễn của Ngài, mà Ngài đã tự ý ban cho chúng ta trong Con yêu-dấu. ⁷Trong Ngài chúng ta có sự cứu-chuộc qua máu của Ngài, sự tha-thứ các vi-phạm của chúng ta, theo sự phong-phú của ân-điễn của Ngài, ⁸mà Ngài đã làm dư-dật hướng về chúng ta. Bằng mọi khôn-ngoaan và sáng-suốt ⁹Ngài đã làm cho chúng ta biết lẽ mầu-nhiệm của ý muốn của Ngài, theo sự vui-thích tốt-lành của Ngài mà Ngài đã tru-định trong Ngài ¹⁰với ý-định cho một sự quản-trị thích-hợp cho sự trọn-vẹn của các thời-đại, *đó là*, sự tổng kết mọi sự việc trong Đấng Christ, các sự việc trên các tầng trời và các sự việc trên trái đất. Trong Ngài ¹¹chúng ta cũng đã được một sự thừa-kế, đã được tiên-định theo mục-đích của Ngài là Đấng thực-hiện mọi sự việc theo dự-định của ý muốn Ngài, ¹²với mục-đích rằng chúng ta, là những kẻ đầu tiên hy-vọng trong Đấng Christ, sẽ là sự ca-tụng về sự vinh-quang của Ngài. ¹³Trong Ngài, sau khi lắng nghe thông-điệp về lẽ-thật, tin-lành về sự cứu-rỗi của anh em, anh em cũng đã tin rồi, anh em đã được niêm phong trong Ngài với Đức Thánh-Linh của lời hứa, ¹⁴là Đấng được ban cho làm một lời cam-kết của sự thừa-kế của chúng ta, với ý-định cho sự cứu-chuộc tài-sản *riêng của Đức Chúa TRỜI*, cho sự ca-tụng về sự vinh-quang của Ngài.

Lời cầu-nguyện của Phao-lô cho các tín-nhân Ê-phê-sô (1.15-1.23)

¹⁵Vì lý-do này tôi cũng, đã nghe về đức-tin nơi Chúa Giê-xu *hiện-hữu* giữa anh em, và tình thương-yêu của anh em⁽¹⁾ cho tất cả các thánh-đồ, ¹⁶không ngừng tạ ơn vì anh em, trong khi tôi đề-cập *đến anh em* trong các lời cầu-nguyện của tôi; ¹⁷để Đức Chúa TRỜI của Chúa Giê-xu Đấng Christ của chúng ta, Cha vinh-quang, có thể cho anh em một linh có sự khôn-ngoaan và có khải thị bằng sự nhận-biết về Ngài. ¹⁸*Tôi cầu-nguyện rằng* con mắt của tâm của anh em được làm sáng tỏ, để anh em có thể biết niềm hy-vọng của sự kêu-gọi của Ngài là gì, sự giàu-có của sự vinh-quang của của-thừa-kế của Ngài trong các thánh-đồ là gì, ¹⁹và sự vĩ-đại vượt trội của quyền-năng

Ngài hướng về chúng ta là những kẻ tin là gì. *Những điều này* là theo đúng việc làm của cường độ sức mạnh của Ngài ²⁰mà Ngài đã đem lại trong Đấng Christ, khi Ngài đã vực Ngài sống lại từ người chết, và đã đặt Ngài ngồi ở tay hữu của Ngài trong *các nơi* trong trời, ²¹xa ở trên mọi thông-trị và quyền-lực và quyền-năng và chủ-quyền, và mỗi danh được đặt tên, không chỉ trong đời này, nhưng cũng trong đời sắp đến. ²²Và Ngài đã đặt tất cả các vật trong sự khuất-phục dưới chân của Ngài, và đã cho Ngài là đầu trên tất cả các vật đối với hội-thánh, ²³là thân-thể của Ngài, sự đầy đủ của Ngài, Đấng làm đầy tất cả trong tất cả.

Cái chết thuộc-linh được làm cho sống (2.1-2.10)

2¹Và anh em đã chết trong các vi-phạm và các tội-lỗi của anh em ²trong chúng, trước kia anh em đã bước đi theo lối của thế-gian này, theo chúa trùm có quyền-năng của không-trung, của linh bây giờ đang làm việc trong các con trai bất tuân. ³Giữa họ, trước kia tất cả chúng ta cũng đã sống trong các sự đam-mê của xác-thịt của chúng ta, thực-hành các ước-muốn của xác-thịt và của các tư-tưởng, và bởi tự-nhiên đã là con cái của sự thanh-nộ, ngay cả như các người khác. ⁴Nhưng Đức Chúa TRỜI, giàu lòng khoan-dung, vì tình yêu-thương vĩ-đại của Ngài mà Ngài đã yêu-thương chúng ta, ⁵ngay cả khi chúng ta đã chết trong các vi-phạm của chúng ta, đã làm cho chúng ta cùng sống với Đấng Christ (bởi ân-điễn anh em đã được cứu), ⁶và đã vực chúng ta sống lại với Ngài, và đã đặt chúng ta ngồi với Ngài trong *các nơi* trong trời, trong Đấng Christ Giê-xu, ⁷để trong các đời sắp đến Ngài có thể bày tỏ sự phong-phú dư dật của ân-điễn của Ngài bằng lòng ân-cần từ-tế hướng về chúng ta trong Đấng Christ Giê-xu. ⁸Vì bởi ân-điễn anh em đã được cứu qua đức-tin; và đó không thuộc về chính anh em, *ấy là* sự ban cho của Đức Chúa TRỜI; ⁹không là kết-quả của việc làm, để không một người nào được khoe-khoang. ¹⁰Vì chúng ta là sản-phẩm của Ngài, được sáng-tạo trong Đấng Christ Giê-xu cho các việc làm lành, mà Đức Chúa TRỜI đã chuẩn-bị trước rồi, để chúng ta phải bước đi trong chúng.

Đấng Christ là đường đến sự bình-an (2.11-2.22)

¹¹Bởi vậy hãy nhớ rằng: trước kia anh em, các dân Ngoại-bang bằng xác-thịt, là những kẻ bị gọi là “Không cắt-bì” bởi cái gọi-là “Cắt-bì,” *là điều* được làm trong xác-thịt bởi bàn tay của loài người—¹²rằng vào lúc đó anh em đã tách biệt khỏi Đấng Christ, bị loại khỏi cộng đồng Y-so-ra-ên, và đã là người lạ đối với các giao-ước có lời hứa, không có hy-vọng và không có Đức Chúa TRỜI trong thế-gian. ¹³Nhưng bây giờ trong Đấng Christ Giê-xu, trước kia anh em đã xa cách, đã được đưa đến gần bởi máu của Đấng Christ. ¹⁴Vì chính Ngài là sự hòa-thuận của chúng ta, Đấng đã làm cả hai *nhóm thành* một, và đã đập đổ bức tường chướng-ngại phân chia, ¹⁵bởi *việc bãi-bỏ* trong xác-thịt của Ngài sự thù-nghịch, *ấy là* Luật-pháp có các điều-răn *chứa* trong các mạng-lệnh, để trong Chính Ngài, Ngài đã có thể tạo *cả* hai thành một người mới, *như vậy* lập sự hòa-thuận, ¹⁶và đã có thể hòa-giải cả hai trong một thân-thể cho Đức Chúa TRỜI qua thập-tự-giá, bởi *thập-tự-giá* đã giết chết sự thù-nghịch. ¹⁷VÀ NGÀI ĐÃ ĐẾN VÀ ĐÃ THUYẾT-GIẢNG SỰ HÒA-THUẬN CHO ANH EM LÀ NHỮNG KẺ Ồ

¹bản khác không có mệnh-đề “và tình thương-yêu của anh em”

**Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô
(Ê-phê-sô 2.18-4.18)**

XA, VÀ SỰ HÒA-THUẬN CHO NHỮNG KẺ Ở GẦN⁽¹⁾; 18 vì qua Ngài cả hai chúng ta được phép trong một Linh đến gần Cha. 19 Vậy thì, anh em chẳng còn là khách lạ và ngoại-khieu nữa, nhưng anh em là đồng công-dân với các thánh-đồ và thuộc về gia-hộ của Đức Chúa TRỜI, 20 đã được xây-dựng trên nền-móng của các sứ-đồ và các đấng tiên-tri, Đấng Christ Giê-xu chính Ngài là đá góc nhà, 21 trong Ngài cả tòa nhà, được lắp vào với nhau, đang dần dần trở thành một đền-thờ thánh trong Chúa, 22 trong Ngài anh em cũng đang được xây-dựng với nhau thành chỗ ngự của Đức Chúa TRỜI trong Linh.

Nhiệm-vụ đặc-biệt của Phao-lô đối với các dân Ngoại-bang (3.1-3.13)

3¹Vì lý-do này tôi, Phao-lô, tù-nhân của Đấng Christ Giê-xu vì cố anh em, các dân Ngoại-bang—²nếu quả thật anh em đã nghe về chức quản-lý ân-diễn của Đức Chúa TRỜI đã được ban cho tôi vì anh em; ³rằng bởi khai thị, tôi đã được cho biết sự mâu-nhiệm ấy, như tôi đã viết vắn-tắt trước đây. ⁴Và bởi việc liên-hệ tới điều này, khi anh em đọc, anh em có thể hiểu sự thấu-hiểu của tôi về lẽ mâu-nhiệm của Đấng Christ, ⁵mà trong các thế-hệ khác, các con trai loài người đã chẳng được cho biết, như bây giờ nó đã được để lộ ra cho các sứ-đồ thánh và các tiên-tri của Ngài biết trong Linh: ⁶rằng các dân Ngoại-bang là các kẻ đồng thừa-kế và đồng thành-viên của thân-thể ấy, và các kẻ đồng dự trong lời hứa trong Đấng Christ Giê-xu qua tin-lành, ⁷mà tôi đã được làm một kẻ phục vụ cho nó, theo sự ban cho của ân-diễn của Đức Chúa TRỜI, là điều đã được ban cho tôi theo việc làm của quyền-năng của Ngài. ⁸Ân-diễn này đã được ban cho tôi, kẻ thấp nhất trong tất cả các thánh-đồ, để thuyết-giảng cho các dân Ngoại-bang sự giàu-có không dò được của Đấng Christ, ⁹và để đem ra ánh-sáng điều gì là sự quản-trị sự mâu-nhiệm ấy mà trong các thời-đại đã được giữ kín trong Đức Chúa TRỜI, Đấng tạo ra mọi vật; ¹⁰để bây giờ sự không-ngoan đa dạng của Đức Chúa TRỜI được làm qua hội-thánh cho các kẻ thông-trị và các quyền-lực trong các nơi trong trời biết. ¹¹Điều này đã phù-hợp với mục-đích đời đời mà Ngài đã thực thi trong Đấng Christ Giê-xu Chúa của chúng ta, ¹²trong Ngài chúng ta có sự dạn-dĩ và được phép đến gần bằng sự tin chắc qua đức-tin nơi Ngài. ¹³Bởi vậy tôi xin anh em chớ nản lòng ở sự khổ-nạn của tôi vì cố anh em, vì chúng là vinh-quang của anh em.

Tình yêu-thương vô-lượng của Đấng Christ (3.14-3.21)

¹⁴Vì lý-do này, tôi quì gối trước mặt Cha, ¹⁵từ Ngài tên của mỗi gia-đình trong trời và trên đất tìm thấy nguồn gốc từ tên của nó, ¹⁶rằng Ngài ban cho anh em, theo các sự phong-phú của vinh-quang của Ngài, để được làm mạnh lên với quyền-năng qua Linh của Ngài trong con người bên trong của anh em, ¹⁷để Đấng Christ có thể ở trong tâm của anh em qua đức-tin; và rằng anh em, được đâm rễ và neo chặt bằng tình yêu-thương, ¹⁸được khả-năng để nhận-thức thấu-đáo với tất cả các thánh-đồ điều gì là chiều rộng và chiều dài và chiều cao và chiều sâu, ¹⁹và để biết tình yêu-thương của Đấng Christ vượt quá sự hiểu biết, để anh em được đổ đầy tới mọi sự đầy-đủ của Đức Chúa TRỜI.

¹Ê-sai 57.19; Rô-ma 10.14; Công-vụ 10.36

²⁰Bây giờ cùng Ngài, là Đấng có khả-năng làm việc vượt trội một cách dư-dật, vượt xa hơn mọi điều chúng ta xin hay nghĩ, theo quyền-năng hành-dộng trong chúng ta, ²¹thuộc về Ngài vinh-quang trong hội-thánh và trong Đấng Christ Giê-xu qua mọi thế-hệ, đời đời vô-cùng. Amen.

2. Sự hiệp một trong hội-thánh (4.1-6.23)

Chúng ta là một thân-thể trong Đấng Christ (4.1-4.16)

4¹Tôi, bởi vậy, tù-nhân trong Chúa, nài-xin anh em bước đi theo cách xứng-đáng của sự kêu-gọi mà anh em đã được kêu-gọi, ²với mọi khiêm-tốn và hòa-nhã, với sự kiên-nhẫn, biểu lộ tính chịu đựng lẫn nhau bằng tình yêu-thương, ³chuyên tâm duy-trì sự hiệp một cố Linh trong sự ràng-buộc có sự hòa-thuận. ⁴Có một thân-thể và một Linh, y như anh em cũng đã được gọi trong một hy-vọng của sự kêu-gọi của anh em; ⁵một Chúa, một đức-tin, một phép báp-tem, ⁶một Đức Chúa TRỜI và Cha của tất cả, Ngài ở trên tất cả và qua tất cả và trong tất cả. ⁷Nhưng cho mỗi một người trong chúng ta, ân-diễn đã được ban theo hạn-độ của sự ban cho của Đấng Christ. ⁸Bởi vậy có nói:

“KHI NGÀI ĐÃ LÊN NƠI CAO,
NGÀI ĐÃ DẪN KẺ BỊ GIAM CẢM VÔ SỐ NHỮNG KẺ BỊ GIAM CẢM;
VÀ NGÀI ĐÃ BAN QUÀ CHO NGƯỜI TA.”⁽²⁾

⁹(Bây giờ lối diễn-đạt này: “Ngài đã lên,” có nghĩa gì trừ phi Ngài cũng đã xuống vào trong các phần thấp hơn của trái đất? ¹⁰Ngài là Đấng đã xuống thì chính Ngài cũng là Đấng đã lên xa bên trên tất cả các tầng trời, để Ngài đã có thể làm đầy mọi sự việc.) ¹¹Và Ngài đã cho một số làm các sứ-đồ, và một số làm các tiên-tri, và một số làm các nhà thuyết-giảng tin-lành, và một số làm các mục-tử⁽³⁾ và các giáo-viên, ¹²vì việc trang-bị các thánh-đồ cho công-việc phục-vụ, tới việc gây-dựng thân-thể của Đấng Christ; ¹³cho đến khi tất cả chúng ta đạt tới sự hiệp một của đức-tin, và của sự nhận-biết về Con Trai Đức Chúa TRỜI, tới một người trưởng-thành, tới hạn-độ của tầm vóc thuộc về sự đầy-đủ của Đấng Christ, ¹⁴để chúng ta có thể không còn là trẻ con nữa, bị sóng lắc-lư bên này bên nọ, và bị cuốn đi mọi nơi bởi mọi gió giáo-lý, bởi sự lừa-phỉnh của người ta, bởi qui-kế trong âm-mur giả-dối; ¹⁵song nói lẽ-thật bằng tình yêu-thương, chúng ta được trưởng-thành trong mọi mặt vào trong Ngài, Ngài là đầu, tức là Đấng Christ, ¹⁶từ Ngài toàn-thể thân-thể, được ăn khớp vào và được giữ với nhau qua mỗi khớp xương cung-cấp, theo việc làm thích-nghĩ của mỗi phần cá-thể, gây ra sự tăng trưởng của thân-thể cho sự gây-dựng của chính nó bằng tình yêu-thương.

Sinh-sống như một người mới (4.17-5.5)

¹⁷Bởi vậy tôi nói điều này, và xác-nhận cùng với Chúa, rằng anh em không còn bước đi y như các dân Ngoại-bang cũng bước đi, bằng sự không có kết-quả của trí của họ, ¹⁸bị tối-tăm trong sự hiểu biết của họ, bị loại khỏi sự sống của Đức Chúa TRỜI, vì sự ngu-dốt của họ cứ ở trong họ.

²Thánh-thi 68.18

³ποιμὴν poy-manē: (poi-men) người chăm nom; từ: đàn-ông có đức-hạnh; mục: chăn nuôi, nuôi dưỡng

**Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô
(Ê-phê-sô 4.19-6.3)**

vì sự cứng rắn của tâm lòng của họ; ¹⁹và họ, đã trở thành chai, đã tự phó mình cho tính ham khoái lạc dâm dục, vì sự thực-hành mọi thứ bất khiết với sự tham-lam. ²⁰Nhưng anh em đã chẳng học *Đấng* Christ theo cách này, ²¹nếu quả thật anh em đã nghe Ngài và đã được dạy-dỗ trong Ngài, y như lẽ-thật ở trong Giê-xu, ²²rằng liên-quan tới cách sống trước đây của anh em, anh em bỏ con người cũ, con người đã bị làm đổi bại theo các dục-vọng có sự lừa-dối, ²³và rằng anh em được làm mới lại trong linh của tâm trí của anh em, ²⁴và được mặc vào con người mới, con người theo *Đức* Chúa TRỜI đã được sáng-tạo bằng sự công-chính và sự thánh của lẽ-thật. ²⁵Bởi vậy, bỏ sự giả-dối, MỖI MỘT NGƯỜI trong anh em HÃY NÓI SỰ THẬT VỚI NGƯỜI LÂN-CẬN CỦA MÌNH⁽¹⁾, vì chúng ta là các chi-thể của nhau. ²⁶HÃY GIẬN VÀ *nhưng mà* KHÔNG PHẠM-TỘI⁽²⁾; đừng để mặt trời lặn trên cơn giận của anh em, ²⁷và đừng cho quý-vương một chỗ. ²⁸Kẻ trộm chớ trộm nữa; nhưng thay vì, hãy lao-động, làm với chính bàn tay của mình điều tốt, để mình có *cái gì đó* để chia với kẻ có nhu-cầu. ²⁹Chớ để một lời thối-tha nào phát ra từ miệng của anh em, nhưng chỉ lời như thể nào là tốt cho sự mở mang trí óc⁽³⁾ về nhu-cầu của lúc này, để nó có thể ban ân-diễn cho những kẻ nghe. ³⁰Và đừng làm đau buồn *Đức* Thánh-Linh của *Đức* Chúa TRỜI, trong Ngài anh em đã được niêm-phong cho ngày cứu-chuộc. ³¹Hãy bỏ đi mọi cay-đắng và phẫn-nộ và giận-dữ và tiếng la hét và lời vu-oan khỏi anh em, cùng với tất cả tính hiểm-độc. ³²Và hãy từ-tê đối với nhau, có lòng mềm-mại, tha-thứ cho nhau, y như *Đức* Chúa TRỜI trong *Đấng* Christ cũng đã tha-thứ anh em⁽⁴⁾.

5¹Bởi vậy, hãy là những kẻ bắt chước *Đức* Chúa TRỜI, như là con cái yêu-dấu; ²và hãy bước đi trong tình thương-yêu, y như *Đấng* Christ cũng đã yêu-thương anh em, và đã tự nộp chính Ngài vì chúng ta, một của-lẽ và một con sinh-tê dâng cho *Đức* Chúa TRỜI cho một mùi để chịu của hương thơm.

³Nhưng chớ để sự vô luân hay sự bất khiết hay sự tham-lam ngay cả được gọi tên giữa anh em, như là điều thích-hợp giữa các thánh-đô; ⁴và không được có bất cứ một lời nói tục-tiêu và tầm-bậy nào, hoặc việc nói chơi bất-nhã, chúng không thích-hợp, nhưng thà các lời tạ ơn thì hơn. ⁵Vì điều này anh em biết chắc-chắn, rằng không có kẻ vô luân hay bất khiết nào hay người tham-lam nào, là kẻ thờ hình-tượng, có phần thừa-kể trong vương-quốc của *Đấng* Christ và *Đức* Chúa TRỜI.

Sống như là con của sự sáng (5.6-5.21)

⁶Đừng để ai lừa-dối anh em với các lời trống-rỗng, vì bởi các việc này con thanh-nộ của *Đức* Chúa TRỜI đến trên những con trai bất tuân. ⁷Bởi vậy, chớ tham-gia với họ; ⁸vì trước kia anh em đã là tối-tăm, nhưng bây giờ anh em là Sự Sáng trong Chúa; hãy bước đi như là con cái của Sự Sáng ⁹(vì trái của Sự Sáng bao gồm trong mọi điều tốt lành và công-chính và chân thật), ¹⁰tỏ ra điều làm vui lòng đối với Chúa là gì. ¹¹Và chớ dựa vào các việc làm không có kết-quả của sự tối-tăm, nhưng thay vì vậy, thậm-chí

hãy phơi bày chúng; ¹²vì ấy là ô-nhục ngay cả để nói về những điều đó, được làm bởi chúng trong bí-mật. ¹³Song tất cả các sự việc đều trở thành rõ-ràng khi chúng bị vạch-trần bởi sự sáng, vì mọi sự trở thành rõ-ràng là sự sáng. ¹⁴Vì lý-do này có nói:

“HÃY THỨC, HỒI KÈ NGŨ,
VÀ HÃY TRỜI DÂY TỪ NGƯỜI CHẾT⁽⁵⁾,
Và *Đấng* Christ sẽ chiếu sáng trên người.”

¹⁵Bởi vậy, hãy xem cẩn-thận cách thức anh em bước đi, chớ như người không khôn-ngoa, nhưng như người khôn-ngoa, ¹⁶chuộc lại thì-giờ *đã mất*, vì các ngày là xấu. ¹⁷Vậy thì, chớ dại dột, nhưng hãy hiểu ý-muốn của Chúa là gì. ¹⁸Và đừng say-sưa với rượu nho, trong nó là sự phung-phí, nhưng hãy được đầy đầy Linh, ¹⁹nói với nhau bằng các thánh-thì và các thánh-ca và các bài hát thuộc-linh, ca-hát và làm giai-điệu du-duơng với tâm lòng của anh em dâng lên Chúa; ²⁰luôn luôn tạ ơn vì tất cả các sự việc trong danh Chúa Giê-xu *Đấng* Christ của chúng ta cho *Đức* Chúa TRỜI và Cha; ²¹chịu phục-tùng nhau vì sự kính-sợ *Đấng* Christ.

Chồng và vợ như Đấng Christ và Hội-thánh (5.22-5.33)

²²Hỡi các người vợ, hãy chịu phục-tùng chính chồng của mình, như chịu phục-tùng Chúa. ²³Vì chồng là đầu của vợ, như *Đấng* Christ cũng là đầu của hội-thánh, chính Ngài là Cứu-Chúa của thân-thể. ²⁴Song như hội-thánh chịu phục-tùng *Đấng* Christ, cũng như thế các người vợ phải chịu phục-tùng chồng của mình trong mọi sự.

²⁵Hỡi các người chồng, hãy thương-yêu vợ của mình, y như *Đấng* Christ cũng đã thương-yêu hội-thánh và đã tự nộp chính Ngài vì hội-thánh; ²⁶để Ngài đã có thể làm hội-thánh nên thánh, đã làm sạch hội-thánh bởi việc rửa bằng nước với lời, ²⁷để Ngài đã có thể trình-diện cho chính Ngài hội-thánh trong toàn thể vinh-quang của hội-thánh, không có đốm hay vết nhăn hay một cái gì như vậy; nhưng để hội-thánh là thánh và không trách được. ²⁸Cũng vậy các người chồng cũng phải yêu-thương chính vợ của mình như chính thân-thể của mình. Kẻ thương-yêu chính vợ của mình thương-yêu chính mình; ²⁹vì chẳng bao giờ có ai đã ghét chính xác-thịt của mình, song nuôi-nấng và tung-tiêu nó, y như *Đấng* Christ cũng đối với hội-thánh, ³⁰bởi vì chúng ta là các chi-thể của thân-thể của Ngài⁽⁶⁾. ³¹“VÌ CĂN-NGUYÊN NÀY, NGƯỜI NAM PHẢI LÀ CHA VÀ MẸ CỦA HẮN, VÀ PHẢI ĐÍNH CHẶT VỚI VỢ CỦA HẮN, VÀ HAI PHẢI TRỞ NÊN MỘT THỊT⁽⁷⁾.” ³²Sự màu-nhiệm này là vĩ-dại; song tôi đang nói có liên-quan tới *Đấng* Christ và hội-thánh. ³³Tuy nhiên, mỗi cá-nhân giữa anh em cũng hãy yêu-thương chính vợ của mình ngay cả như chính mình; và người vợ hãy đảm-bảo chắc-chắn là mình sợ chồng của mình.

Con cái và cha-mẹ (6.1-6.4)

6¹Hỡi các người con, hãy vâng lời cha mẹ của mình trong Chúa, vì điều này là đúng. ²HÃY TÔN-KÍNH CHA VÀ MẸ CỦA NGƯỜI⁽⁸⁾” (đây là điều-răn thứ nhất với lời hứa), ³để nó có thể là tốt đẹp với người, và để người được sống lâu trên trái đất.

¹Xa-cha-ri 8.16; Ê-phê-sô 4.15; Cô-lô-se 3.6.9; Rô-ma 12.5

²Thánh-thì 4.4

³bản khác: cho việc gây-dựng đức-tin

⁴bản khác: chúng ta

⁵Ê-sai 26.19; 51.17; 52.1; 60.1

⁶bản khác: của xác-thịt Ngài và của xương cốt Ngài

⁷Sáng-thể 2.24; Ma-thi-ơ 19.5; Mác 10.7

⁸Xuất-hành 20.12; Bài giảng của Môi-se 5.16

**Thư của Phao-lô gửi người Ê-phê-sô
(Ê-phê-sô 6.4-6.24)**

⁴Và, hỡi các người cha, chớ chọc con cái của mình giận-dữ; nhưng hãy nuôi-nấng chúng trong kỷ-luật và bằng lời dạy-đỗ của Chúa.

Nô-lệ và chủ nhân (6.5-6.9)

⁵Hỡi các kẻ nô-lệ, hãy ngoan-ngoãn đối với những kẻ là chủ của các người theo xác-thịt, với sự kính-sợ và việc run-rẩy, bằng sự thành-thật của tâm mình, như đối với *Đấng* Christ; ⁶không theo sự phục-dịch con mắt⁽¹⁾, như những kẻ làm vui lòng người ta, song như là các nô-lệ của *Đấng* Christ, thi-hành ý muốn của *Đức* Chúa TRỜI từ tâm-hồn. ⁷Với ý-muốn tốt-lành, cung-cấp sự phục-dịch, như là cho Chúa, và không như là cho người ta, ⁸biết rằng hễ điều tốt gì mỗi người làm, điều ấy người đó, kẻ nô-lệ hay tự-chủ, sẽ nhận lại từ Chúa. ⁹Và, hỡi các người làm chủ, hãy làm cùng các thứ ấy cho chúng, và hãy bỏ việc hăm-dọa, biết rằng cả Chủ của chúng lẫn Chủ của các người đều ở trong trời, và không có sự thiên-vị với Ngài.

Mặc toàn thể áo giáp của Đức Chúa TRỜI (6.10-6.20)

¹⁰Rốt lại, hãy mạnh trong Chúa, và bằng sức mạnh của sức toàn-năng của Ngài. ¹¹Hãy mang vào trọn bộ áo giáp của *Đức* Chúa TRỜI, để anh em có thể đứng vững chống lại các mưu-mẹo của quý-vương. ¹²Vì cuộc phấn-đấu của chúng ta không chống lại máu và thịt, nhưng chống lại các kẻ thông-trị, chống lại các quyền-lực, chống lại các sức lực thể-gian của sự tối-tăm này, chống lại *các lực* thuộc-linh của sự độc-ác trong *các chỗ* thuộc về trời. ¹³Bởi vậy, hãy mang lên trọn bộ áo giáp của *Đức* Chúa TRỜI, để anh em có thể có khả-năng kháng-cự trong ngày xấu đó, và làm mọi sự, để đứng vững. ¹⁴Bởi vậy hãy đứng vững, ĐÃ THẬT LUNG ANH EM CHẶT VỚI LẼ-THẬT, VÀ ĐÃ MANG VÀO TÂM GIÁP CHE NGỰC CỦA SỰ CÔNG-CHÍNH, ¹⁵và mang giày CÁC CHÂN CỦA ANH EM VỚI SỰ CHUẨN-BỊ CỦA TIN-LÀNH BÌNH-AN; ¹⁶thêm vào tất cả⁽²⁾, hãy cầm lên cái thuẫn của đức-tin với nó anh em sẽ có thể dập tắt tất cả các tên lửa của kẻ dữ đó⁽³⁾. ¹⁷Và hãy *cầm* lấy MÃO-TRỤ CỦA SỰ CỨU-RÓI, và thanh gươm của Linh, ấy là lời của *Đức* Chúa TRỜI. ¹⁸Với mọi lời cầu-nguyện và thỉnh-cầu, hãy cầu-nguyện mọi lúc trong Linh, và với ý định này, hãy cảnh-giác đề phòng với tất cả sự bên-đổ và việc thỉnh-cầu cho tất cả các thánh-đồ, ¹⁹và hãy *cầu-nguyện* thay mặt tôi, rằng bằng việc mở miệng của tôi, cách nói được ban cho tôi, để với sự dạn-dĩ làm cho lễ mầu-nhiệm của tin-lành⁽⁴⁾ được biết, ²⁰vì nó tôi là một đại-sứ trong xiềng; để bằng *việc tuyên-bố* nó tôi có thể nói một cách dạn-dĩ, như tôi phải nói.

Các lời chào-thăm cuối-cùng của Phao-lô (6.21-6.24)

²¹Nhưng để anh em cũng có thể biết về các trạng-huống của tôi, tôi đang làm ra sao, Ti-chi-cơ, người anh em yêu-dấu và kẻ phục vụ trung-tín trong Chúa, sẽ làm mọi sự cho anh em được biết. ²²Và tôi đã sai người đi đến anh em vì chính mục-đích này, ngõ hầu anh em có thể biết các việc về chúng tôi, và để người có thể an-ủi tâm của anh em. ²³Xin sự bình-an ở cùng anh em, và tình yêu-thương với

đức-tin, từ *Đức* Chúa TRỜI là Cha và Chúa Giê-xu *Đấng* Christ. ²⁴Xin ân-điền ở với tất cả những kẻ yêu-thương Chúa Giê-xu *Đấng* Christ của chúng ta với *một tình yêu-thương* không thể mua chuộc được⁽⁵⁾.

¹hay: làm việc dưới sự canh chừng của chủ

²hay: trong tất cả mọi trường-hợp

³tức là quý-vương

⁴bản khác không có: tin-lành

⁵bản khác thêm: A-men